

En el modern renaixement
català la música ha estat
una manifestació hi ha fet
bona companyia. No es com-
prendria pas un desmentiment
d'un esperit ~~de raça~~ ^{de raça}, en el
qual el sentiment n'és l'impul-
sor principal, sense aquesta
manifestació de l'art que veix
a l'essència de la fornera ven-
timental de l'home. En els pri-
mers temps d'aquest nostre re-
naixement la música ja hi
féu la cantada presa i vigorosa
de les veus d'en Cloné; i
rescindament fins a l'època
present, ella ha anat cantant
amb accent propi, amb accés
un bell catalanès en quisi-
totes les modelitats que comporta

2143

98

la sentimentalitat humana.)

Pero, en la més enlairada,
en aquella que l'home s'acosta
a Déu, la nostra música
s'hi ha mortuor en una gràcia,
en una espontaneïtat i ca-
ràcter tan esciut, que
en aquest gènere, jo trobo
que Catalunya ha posat de-
vant de tots les escoles uni-
versals. Em refereixo al cant
popular religiós, al cant
fet pel ~~poble~~ poble perquè el poble
cantu a Déu i als seus
sants amb una melodia
que raga de la tradició del
nostre poble tenint l'arrel
en el cant sagrat de l'església.

I aquest gènere nostre han
 preuat te per cantors primer
 singularissim un bon ca-
 pellà que es diu Mosen
 Romen. Ell va al cap
 de la colla de jorlars nostres
 que troben la tornada (religiosa)
 pel nostre poble. Ell, M. Ro-
 men és el primer per la pu-
 reza d'estil, pel mestatge de
 la forma, per ^{haber} tornat tan in-
 timent l'ullat nupcial del
 cant popular amb el titencic
^{cant} aristocràtic de l'Església,
 és un art catalanissim i de
 notissim. I naturalment
 que M. Romen ha fet escola.
 A un exemple ^{no veu} una bella

mirada, d'on n'han sortit
 uscir ~~uscir~~ i caderneres, no
 tenen espillats diferents, però
 que totes porten el vent del
 Mestre, el vent hem sent i la
 sena i idronàcia esquivada.

Un d'aquests deixebles,
 un d'aquests autors del cant
 nostra català, és l'autor
 d'aquest recull de composi-
 cions, ~~de~~ Mosen Joses
 Maiden i aquest esdevé
 de la Basílica de Santa Maria
 de Valldemona, qui vol dedicar
 aquest recull de les seues ins-
 piracions a l'Arxip ~~folkloric~~
 de la una vila de Ripoll. Jo Fuchs

que aquests cants de Mosen Maida,
 que porten una inspiració tan
 sincera i catalana; que no cri-
 den ni ~~expressen~~ es desmaiem,
 vint que amb un cor ben
 devot i amb tota recollera
 dinen l'oració a Déu, a la
 Verge i als sants de la glòria,
 amb el llenguatge de la fe
 arrelada amb la humilitat
 de la devoció sentida, amb
 la contrició a quella contrició
 que el nostre poble cristià,
 l'autor de la vida poseïm-la,
 merced a la Divinitat, ~~amb~~
 com ~~permanent~~ punt de la
 família jo feia, dir, que

aquests cants nascuts d'un
 sentiment popular religiós,
 estan ben al seu lloc en
 aquell Arxiu de la vila que
 ten el bressol de l'esperit
 i noblera de Catalunya, d'a
 quest Ripoll, que és el nishal
 de la veia mortia, grandera
 i del ver nervi racial
 de la nostra Terra.

Mossen Mariden ha tingut
 una bella penúcia i l'Arxiu
 folklòric de Ripoll que de
 rebre aquest present amb
 un compliment amorós, i a que
 amb aquesta unió entre
 el seu mortu, la cançó

7
del Jèis, i de la Ferra, dicta
da per un vill inspirat
de la vita ripallera.

Guin Millet

Notes & Compositions
de Mosen Maileu

Nov. 1934

En el modern renaixement català la música hi ha fet bona companyia. No es comprendria pas un despertament d'un esperit de raça, en el qual el sentiment n'es l'impulsor principal, sense aquesta manifestació de l'art que neix a l'escalf de la foguera sentimental de l'home. En els primers temps d'aquest nostre Renaixement la música ja hi féu la cantada fresca i vigorosa dels chors d'En Clavé; i seguidament, fins a l'època present, ella ha anat cantant amb accent propi, amb un bell catalanesc, en quasi totes les modalitats que comporta la sentimentalitat humana.

Però, en la més enlairada, en aquella que l'home s'acosta a Déu, la nostra música s'hi ha mostrat en una gràcia, en una espontaneïtat i caràcter tan escaient, que en aquest gènere jo trobo que Catalunya ha passat davant de totes les escoles universals. Em refereixo al cant popular religiós, al cant fet perquè el poble canti a Déu i als seus sants amb una melodia que ragi de la tradició del mateix poble tenint l'arrel en el cant sagrat de l'esglèsia.

I aquest gènere nostre tan preuat te per cantar primer, singularissim,
 un bon capellà que es diu Mossen Romeu. Ell va al cap de la colla de jo-
 glars mistics que troben la tonada religiosa ~~mística~~ pel nostre poble. Ell,
 Mossen Romeu, és el primer per la puresa d'estil, pel mestratge de la forma,
 per haver trobat tan justament l'enllaç nupcial del cant ^{pagesívol} ~~pagesívol~~ popu-
 lar amb el ^{cant} ~~gran~~ aristocràtic de l'Església; és un art catalaníssim i devo-
 tissim. I naturalment que Mossen Romeu ha fet escola; el seu exemple ^{ha creat}
 una bella niarada, d'on n'han sortit rossinyols i caderneres que tenen re-
 filades diferents, però que totes porten el segell del Mestre, el seu bon
 gust i la seva idiosincràcia esquisida. Un d'aquests deixebles, un d'a-
 quests cantaires del cant ~~místic~~ místic català, és l'autor d'aquest
 recull de composicions, Mossen Josep Maideu i Auguet organista de la Basi-
 lica de Santa Maria de Vilafranca, qui vol dedicar aquest recull de les se-
 ves inspiracions a l'Arxiu folklòric de la seva vila de Ripoll. Jo trobo
 que aquests cants de Mossen Maideu, que porten una inspiració tan sincera
 i catalana, que no criden ni es desmaïen, sinò que amb un cor ben devot i

amb tota sencillesa diuen l'oració a Dèu, a la Verge i ~~enlaxant~~ als Sants de la Glòria. Amb el llenguatge de la fe arrelada amb la humilitat de la devoció sentida, amb aquella confiança que el nostre poble cristià, l'~~antic~~ ~~de la vida pagesívola~~, pregava a la divinitat, jo trobo, dic, que aquests cants nascuts d'un sentiment ~~popular~~ popular religiós, estan ben al seu lloc en ~~aquest~~ aqueix Arxiu de la vila que fou el bregol de l'esperit i ^{de la} noblesa de Catalunya, d'aquest Ripoll que és el símbol de la nostra vera grandesa i del ver nervi racial de la nostra terra.

Mossen Maideu ha tingut una bella pensada, i l'Arxiu fàklòric de Ripoll ha de rebre aquest present amb un compliment amorós, ja que amb aquesta música entra al seu ~~estatge~~ ^{estatge}, la cançó de Dèu i de la Terra dictada per un fill inspirat de la vila ripollesa.